

tænkningen for det paagældende Aar, Tillæg B. Sp. 1259. Nu har denne Tankegang fulgt Toldreformen og Olfkatten i den lange Aarrække siden, man har bestandig tænkt sig Muligheden af og sat sig det Maal, at man maatte komme til at anvende en større eller mindre Olfkat. Den Gang drejede det sig om en temmelig betydelig Skat, nemlig 4 Rigsdaler pr. Td., hvilket vil udgøre en Del mere pr. Halvflaste end det nu er beregnet til, nemlig til ikke mindre end 2 Stilling, altsaa 4 Dre pr. Halvflaste, medens det foreliggende Forslag gaar ud paa en Skat af 3 Dre pr. Halvflaste. En saadan temmelig betydelig Olfkat har altsaa fulgt Tanken om en Toldreform ned gennem alle disse Aar indtil nu; man har bestandig tænkt sig det paa den Maade, at man skulde kunne benytte en Olfkat til at kompensere samtlige de Toldned-sættelser, som en Toldreform vilde medføre. Min ærede Medforslagsstiller og jeg har ment, at vi maatte forsøge paa at stille Tanken om en Olfkat i et noget andet Lys, thi jeg tror ikke, det er rigtigt eller tilraadeligt at benytte en Olfkat paa den Maade, som det hidtil har været tænkt til ved den at kompensere Vættelser paa mangfoldige Interesser, som vi forøvrigt paa ingen Maade ville tilsidefætte, men som ikke skulle imødekomes paa den Maade. Vi tro, og det er det, vi fortrinsvis have villet give Udtryk i vort Lovforslag, at en Olfkat vel kan indføres, og vi ere enige med de tidligere Udvalg og Tinget deri, at bagerst O i og for sig er et godt Statsobjekt, men at den ikke bør anvendes uden til at skabe en tilsvarende Vættelse paa andre Forbrugsafgifter, der hvile tungt paa Befolkningen. Det er dette, vi have givet Udtryk i dette Forslag, vi have, saa vidt vi have formaaget, lagt Haanden paa dette og sagt: En Olfkat kunne vi være med til, naar den anvendes paa denne Maade. Det er ikke et Ultimatum, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds sigtede til, vi sige ikke ubetinget: Saa vi ikke det gennemført, som vi ville have det, i den Form og med de Ord, og altsaa med en fuldstændig Ophævelse af Sukkerstatten o. s. v., ville vi intet have; nej, jeg vil ikke for mit Bedkommende paa denne Maade betegne det som et Ultimatum, men hvad der er givet — og jeg vil bede ærede Medlemmer lægge sig det paa Sinde — er dette, at en Olfkat efter vor Mening kun maa benyttes til en tilsvarende Vættelse paa Forbrugsartikler for Menigmand; det er Tanken. Naar man saa vil spørge, hvilke Forbrugsafgifter bedst egnede sig til at afløses ved en saadan Statte-reform, ved Indførelsen af en Olfkat, vil jeg spørge ærede Medlemmer, om de ere i Stand til at

paavise mig nogen anden Forbrugsafgift, der mere egner sig til Vættelse eller Ophævelse end netop Sukkerstatten? Kunne De vise mig nogen saadan? Jeg er overbevist om, at De ikke ville være i Stand dertil. Der er for det første ikke nogen toldpligtig Vare, der forbruges saa almindelig som Sukker, og der er dernæst ingen toldpligtig Vare, paa hvilken Toldstatten hviler saa usforholdsmæssig tungt som paa Sukker, fordi den naar op til omtrent at udgøre Varens egen Værdi. Det er altsaa klart, at skulle vi finde en Forbrugsafgift, der egnede sig til Afløsning som Kompensation for en Olfkat, vil det være Sukkerstatten, og det kan ikke være nogen anden. Det ærede Medlem fra Rjøge opvildede forskellige Beregninger om, hvorledes Fattigfolk brugte mindre Sukker end de rige. Ja, det vide vi allesammen meget godt; men ikke desto mindre har det ærede Medlem været enig med mig og alle Venstremænd i alle Lande om at gøre gældende, at denne Forbrugsartikel hvilede forholdsvis tungest paa den fattige, paa Smaamanden. Den hele Betragtning, som det ærede Medlem i Dag gjorde sig til Talsmand for, er jo et Argument for den modsatte Sære; det er netop det, som det ærede Medlem nu søger at flaa fast, at Forbruget deler sig saaledes, at i Birkeligheden betaler de højere Samfunds-klasser i Forhold til deres Statte-ene ogsaa af de indirekte Afgifter og navnlig af en saadan Artikkel, som der her er Tale om. Det ærede Medlem vil ikke kunne paavise mig nogen anden toldpligtig Vare, som kunde give et bedre Eksempel paa dette end netop Sukker. Altsaa, det betyder selvfølgelig ikke noget. Vi have kun her at spørge om, hvilke Toldafgifter af de samtlige nu bestaaende ville egne sig bedst til at afløses? Hvilke hvile tungest paa Menigmand? Og jeg vil da gentage, at derom kan der fornøftigvis ikke være Tvivl. Der findes ingen anden Afgift, der hviler saa tungt paa Menigmand, som Sukkertolden. Jeg beder ærede Medlemmer altsaa lægge Mærke til det Karaktertræk ved Lovforslaget, at vi have villet værges os imod Anvendelsen af en Olfkat til noget andet end til en Ned-sættelse af Afgifter paa Forbrugsartikler, og for saa vidt have vi indtaget en noget anden Stilling til Sagen, end den, der tidligere har været gjort gældende her. Men dette udelukker selvfølgelig ikke, at vi ere beredte til at bidrage vort til en videregaaende samlet Toldreform. Vi ere imidlertid paa det rene med, at de Midler, der da staa til Raadighed til Gennemførelsen af en saadan Reform ere temmelig indskrænkede, naar man da ikke vil beregne en større Indtægtsnedgang. Men